

*Fekszik egy ember. Fekszel.
Hanyatt feksziünk a fűben.
Átüt a felhőn, ostoroz a fény hangtalan.
Néma ország, város, híres ember.*

*Megállt fölöttünk, nem mozdul az idő.
Süket fülekben, meglehet, utolsót koppant,
Elhallgat a véres szív-zongora.*

*Hírhedett zenész, hangok nagy Szabadja,
Ne hagyj el minket! A jussunkat ne hagyd!*

*Szász Zsolt: SZABADOS GYÖRGY 70
Nyírbátor, 2009 július*

Közművelődés – társadalmi felzárkóztatás

TARTALOM

Előszó: Mátyus Aliz	3
Hunyadi Zsuzsa: A közművelődés lehetőségei a társadalmi felzárkóztatásban.....	4
Fehér Katalin: A szóbeli ismeretközlés, és jelentősége a köznép művelésében a felvilágosodás idején és a reformkorban	21
B. Gelencsér Katalin: Szín szókinccsár az önművelési kedv ösztönzéséhez	36

ARCKÉPEK

Nagy Károly 1934–2011 (Papp László).....	38
Csicsery-Rónay István 1917–2011 (Bakos István).....	39
Szabados György 1939–2011	41
Hubay Miklós 1918–2011	44
Tóth Éva: Búcsú Hubay Miklóstól.....	45

OLVASVA – ÚJRA OLVASVA

Hubay Miklós: „Aztán mi végre az egész teremtés?” (Mátyus Aliz).....	47
Mátyus Aliz – Wutka Tamás: „Nagy tüzet csináltunk, ugye, Józsa testvér?” (Csillaghy András – Hubay Miklós: Két kuruc beszélget. Napkút Kiadó, 2009.)	49
Tóth Zsuzsanna: Könyvajánló. A 6. Gyermekek- és Ifjúsági Színházi Szemle meghívásra, megtekintésre ajánlott előadásai.....	53
Tibori Tímea: Kemény István a gondolkodásra tanítás mestere.....	55
Vilcsék Béla: A rendszerváltás regénye.....	58
Vilcsék Béla: Az értől az óceánig	60
Debreczeni Tibor: Napló 2011.....	62

SZAKMAI BESZÁMOLÓK

<i>Dóri Éva</i> : Apropó: Utcatárlat másodszor	68
<i>Tóth Zsóka</i> : Falusi krónikások a bálteremben. III. Országos és határon túli vers- és prózamondó találkozó	70
<i>Székely András Bertalan</i> : Feketén, fehéren. Danis János fotókiállítása elé	72

FELHÍVÁS

VIII. Kodály szaktábor	74
------------------------------	----

E számunkat a II. országos utcatárlat kiállítás képeivel illusztráltuk.

Palocsay Andrea

Előszó

Elmúlt a 2011-es Könyvhét, s a könyvkínálatból, s ami belőle eljutott hozzám, de még azon belül is, amihez én eljutottam, a legtöbbet jár az eszemben, miután elolvastam, Suhai Pál: *Bábeli adományok* című kötete (Cédrus Művészeti Alapítvány – Napkút Kiadó, Budapest, 2011). Esszékötet, levelekkel, kritikákkal. Szerzője felkeltette az érdeklődésemet, mert minduntalan odébb tolja, mozgatja azt a határt, amire fiam szokott figyelmeztetni, s amely a körülmények (mint tudomásul veendő) és a problémák (mint megoldandók) között húzódik. Suhai Pál költő, tankönyvíró, évtizedeken át tanárember, például és legelsőül is épp azt nem tekinti változtathatatlannak, aminek tényébe az utóbbi évtizedekben az írók, költők közül sokan belesántultak, a kánont. Fogja magát, s kánont teremt. Mégpedig anélkül, hogy ezt bejelentené. Kiemel szerzőket, fontosságot tulajdonít nekik, levelező társává teszi őket, ír a műveikről is, s meghányja-veti velük irodalomelméleti és írói kérdéseit. Fórumot teremt, és nyilvánossá teszi könyvében. Milyen kívánt ez a szerző a szememben! Milyen boldogan látnám kiadóink ráérzését, hogy épp az ilyen könyvekre lenne szükség. Minél többre. Minél több szerzőtől.

Mátyus Aliz